

Mevrouw Josephina Jennissen-Swinnen 101 jaar

Mevrouw Josephina Jennissen-Swinnen – roepnaam vroeger Fina, later Tant Finke – vierde donderdag 23 september haar 101ste verjaardag in verzorgingstehuis de Egthe. Burgemeester Akkermans bracht een bezoek om haar persoonlijk te feliciteren.

Over Josephina

Mevrouw Jennissen-Swinnen is geboren te Gebroek-Echt en komt uit een gezin van 3 kinderen. "Ik heb een oudere broer Herman en een jongere zus Tilke. Mijn vader Hendrik Swinnen verongelukte al op jonge leeftijd (9-12-1942) op de pannenfabriek. Broer Herman trouwde en ging in Spaubeek wonen. Voor zijn beroep was hij ondergronds mijnwerker. Jongere zus Tilke ging uithuizig wonen en werken." Josephina bleef thuis wonen en leerde voor naaister. "Ik deed veel naaiwerk bij gezinnen aan huis, veelal vestel- en oplapwerk of ik maakte kleding van lappen stof."

Verliefd

"Voor mijn huwelijk met mijn echtgenoot Jacob (Kueb) Jennissen van de Slek had een jongen uit St.Joost een oogje op me. Mijn moeder was daar niet zo blij mee, want ze was veel te bang om mij te vroeg kwijt te raken. Zo kwam het dat ik later met Kueb ging trouwen op 17 mei 1935. Samen met hem ging ik bij zijn ouders op de Slek inwonen. Kueb werkte eerst ondergronds en later bovengronds op de mijn Maurits. Uit ons huwelijk werden 4 kinderen geboren, allemaal jongens! Pietje , Herman (roepnaam Almeer), Rie en Ton heten ze."

Het leven

Josephina kende in haar leven veel tegenslag. Ze werkte hard en leefde sober in een armoedige tijd.

De mensen die ze liefhad stierven op veel te jonge leeftijd. "Toen de oorlog kwam stierf mijn oudste zoon Pietje in 1943 op 6 jarige leeftijd aan difterie. Mijn man werd gedepoteerd naar Duitsland en ik moest met mijn kinderen evacueren naar Montfort, dat door de oorlog zwaar gebombardeerd werd. Het waren zware en moeilijke tijden."

De kinderen

Josephina werkte hard, want werk was er genoeg. Zo heeft ze na de oorlog hard gewerkt aan de wederopbouw van het woonhuis. Ze had enkele stukjes land en een kleine veestapel. De kinderen kregen allemaal de kans om een technisch vak te leren. "Om alles te kunnen financieren werkte ikzelf nog wat bij als boerenhulp. Mijn zoon Herman ging als eerste het huis uit en huwde met Gonnie. Uit hun huwelijk kwamen drie kinderen, de tweeling Jack en John en Monique. Monique heeft inmiddels ook alweer twee kinderen Julian en Joel. Dit zijn mijn enigste achterkleinkinderen. Mijn zoon Rie huwde met Dinie. Zij kregen geen kinderen. Mijn jongste zoon Ton bleef bij mij wonen. Hij werd mijn steun en toeverlaat."

Karakter

"Om feesten en festiviteiten gaf ik niks, maar voetbal kijken daarentegen wel! Mijn zoon Herman en neefje Huub speelden in het eerste bij de Slekker Boys. Ook ging ik vaker mee naar de autocross waar Rie en Ton aan meededen. Daar stond ik dan langs de zijlijn!" Josephina had veel hobby's, zoals: naaien, breien, borduren en poppen maken. "Mijn grootste hobby was echter het maken van gedichten. De mooiste stuurde ik op naar dag-, week- of verenigingsbladen en zelfs naar de radio. Mensen vroegen mij ook vaak om bij speciale gelegenheden een mooi gedicht voor ze te schrijven." Daarnaast

vond ze het heerlijk om in haar tuintje, waar veel kabouters woonden, bezig te zijn.

Naar het verzorgingstehuis

Na een val thuis in 2003 – op 94 jarige leeftijd brak Josephina een heup en kreeg ze thuislub. Dit vond ze maar niks. Al die jaren had ze dat zelf kunnen doen en nu werd ze afhankelijk van anderen. Op 98 jarige leeftijd werd het steeds moeilijker om ook nog voor zichzelf te koken en alles bij te houden. Josephina wordt opgenomen in De Egthe. Het zicht en het gehoor worden steeds minder en dat maakt dat Josephina het niet prettig meer vindt om tussen de mensen te zijn. Het merendeel van haar tijd brengt ze dan ook door op haar kamer. Haar grootste vriend is de radio, vast geprogrammeerd op de nieuwszender. Het wereldnieuws volgt ze met belangstelling want ze is nog helemaal bij! Haar grootste vriendin is kloosterzuster Walburga die haar trouw een bezoekje brengt. "Oud worden gaat vanzelf, daar doe je niks aan", zegt Josephina. "Elke dag als je wakker wordt ben je een dagje ouder en op eens

Fotograaf: Rein Bollen

ben je honderd en een en staat de burgemeester voor je!"

Opname in de Egthe

*Het is misschien een beetje gek
Maar ze noemen me Oma van de Slek
Ineens ging het bijzonder snel
En belandde ik hier wonderwel*

*Eigenlijk heb ik hier niets te klagen
Maar toch blijf ik me maar afvragen
Hoe kan het toch met mijn 98 jaar
Ben ik met mijn leven nog niet klaar*

*Na een leven lang in mijn eigen huisje
Vind ik het hier toch een kruisje
Jullie, als verzorging kunnen daar niks aan doen
Och ja, van de zomer wordt het toch weer groen*

*Het is nu eenmaal zo, ik kom hier niet meer weg
En heb hopelijk gevonden een plekje hier in Echt
En dat is alles wat ik zeg
Onze lieve Heer bepaald mijn levensweg.*

Oma Jennissen-Swinnen
4 december 2007